

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Mit Land, mit gamle Land

Citation: Drachmann, Holger: "Mit Land, mit gamle Land", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 246. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann10tom-shoot-workid56080/facsimile.pdf> (tilgået 20. januar 2022)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

I denne Ro, i denne Fred,
 Hvor blev I, hver, saa from, saa fed,
 Saa selvtilfreds, glat som en Aai —
 Det, altsaa, var Idyllens Maal!

Men der er Stormvejr, der er Staal,
 Og der er Vin i Flasken end,
 Og der er Svaner, der er Mænd,
 Som heiler lod sig slaa ihjel
 End
 Andedam, farvel, farvel!

MIT LAND, MIT GAMLE LAND

Jeg elsker Dig, mit gamle Land,
 Jeg elsker Dig saa højt jeg kan —
 Og paa den rette Maade:
 Ait, hvad min bedste Kunst formaar,
 Jeg yder Dig af Hjerter — naar
 Det tjener til dit Baade.

Men evigt synge om dit Flag
 Og evigt holde Fødselsdag
 Og støde i Basunen:
 Nej, dertil er min Kunst for god ...
 O Fødeland, om Du forstod
 At finde selv Kapsunen.

Og lægge den paa *deres* Mund,
 Som hver en Tid og hver en Stund
 Har i Trompeten truttet:
 Jeg elsker Dig, mit gamle Land,
 Men holder som erfare Mand
 Til Raade lidt med Krudtet.

Jeg elsker Dig, mit gamle Land,
 Og elsker Dig saa højt jeg kan —
 Og paa min egen Maade.
 Af alle mine Hjertesaar
 Den bedste Kunst, som jeg formaar,
 Skal tjene til dit Baade.